

сухъ хлѣбецъ и живѣхъ; ако ли нѣ, гладувжъ до дѣ умрѣть и ся скапѣхъ тамо! Милостиви Христіаніи приносїхъ бѣднимъ по нѣкогда нѣщичко и то ако имъ ся допусти! Тамо кого чѣрная сѣдба увлѣче, рядко излиза живъ, и ако по случаю ся освободи не живѣ много на свѣтѣ. Сѣдъ и прѣсѣдъ тамо нѣма. Изваждѣхъ гы само кога щѣхъ гы погуби, или освободи. Наша рѣчъ ся относи повѣчъ прѣди Тынзимата какво е было; нѣ и сега твѣрдѣ мало разлика имѣхъ Турци на свои урядбы правленія. Нека ся никой не лѣжи отъ опо ѿ ся Европейцы писали за Турціемъ. Тии отъ врѣмѧ Тынзимата почнѣхъ, да ся скитѣхъ по Бѣлгарію, и то мимоходно и незнающе нито Турскій языкъ, нито Бѣлгарскій, а прѣждѣ Тынзимата несмѣяхъ нито да проникнѣхъ. Азъ съмъ запомнилъ въ Цариградѣ прѣди 20 години, кога минѣше нѣкой си Европейцъ съ высокож шапкож, отъ Перж на срящъ въ Турски отදленія (макали) и самія цариградски кучета, кто съ изобиліе лѣжжъ по цариградски улицы, втурвахъ ся и лаижжъ того тѣмъ непозната госта; а на другія народы турски нищо не струвахъ, ако и да гы настѣпвахъ лѣжаще; и саміи турски пси не бѣхъ научени да тѣрпѣхъ прѣди 20 години днѣшни турски пріятелы и съжизници!

(32) Въ врѣмѧ вѣздвиженія на прѣстола новаго Султана, или на нѣкою си сultанскож свадбж и порожденіе на царче, было е обичай по нѣкогашъ да отпушжъ затворенныя; нѣ нѣ Бѣлгари! Тая милость ся е простирала само на мohамеданцы убійцы, кровопійцы, кои сѫ случвахъ затворени и то пакъ за убійство нѣкого си Махомеданца; за гяуринъ, то нито гы держахъ повѣчъ отъ нѣколко днѣ! Милостиви Бѣлгари ползовали ся сѫ отъ такова врѣмѧна и откуповали сѫ съ довольно злато и сребро нѣколко затворени, и то млады и невѣстны кои сѫ невинно были затворени!

(33) Турци даже до прѣды Тынзимата сѫ имали па всякий градъ по еднога паличника (джелатина). Той обычно е былъ Цыганинъ или Турчинъ. Той истый былъ е и